

**Sandefjord, 11. desember 2012. Vedtak i sak 20-2012.**

**Klager:** NN

**Innklaget:** Kredinor, Postboks 782 Sentrum, 0106 Oslo.

**Saken gjelder:** Om kravet er korrekt varslet. Om klager har fremmet en innsigelse han burde fått vurdert før inkasso ble satt i verk. Om betalingen er foretatt i tide til å unngå inkassoomkostninger

Thor Dahls gt. 1 A  
Postboks 311, 3201 Sandefjord  
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13  
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no  
Bankgiro: 2490.56.30748  
Org.nr.: 971 317 612  
www.inkassoklagenemnda.no

## 1. Kravet

Saken gjelder opprinnelig et ubetalt fakturakrav til XX AS.

## 2. Saksforholdet

Fakturaen, som er datert 05.08.11, ble samme dag sendt i posten til klagers oppgitte adresse. Forfallsdag var 19.08.11. Kravet ble forsøkt trukket fra konto, men trekket ble av ukjent årsak ikke gjennomført. Grunnet manglende betaling ble kravet inkassovarslet 10.11.12. Varselet ble sendt til klagers nye adresse av innklagede på vegne av fordringshaver. Gebyr var lagt til med kr 61.

Klager kontaktet innklagede fem dager etter at inkassovarselet var sendt og anmodet om fakturakopi. Anmodningen ble oversendt fordringshaver som fredag 23.12.12 (38 dager senere) sendte fakturakopi til klagers e-postadresse. Hovedkravet ble betalt 06.01.12.

Betalingsoppfordring, tillagt inkassosalær etter lett sats, ble sendt 06.01.12.

Siden det bare var hovedkravet som ble betalt, sendte innklagede 11.01.12 girobrevet «Delbetaling». Restkravet var oppgitt til kr 716,82 og betalingsfrist var satt til 21.01.12. Foruten kraftleveranse, nettleie og renter, var kravet beskrevet med posten «Flere grunnlag, spesifikasjon på forespørsel», kr 193,38.

Klager fremsatte innsigelse mot kravet 16.01.12. Klager bestred kravet på omkostningene og fremsatte krav om tilbakebetaling av kr 193,38 som han mente måtte være krav om betaling for spesifikasjon av regning.

I den etterfølgende e-post utvekslingen mellom klager og innklagede fremgår det at innklagede avviste at kr 193,38 var kostnader for fakturakopi. Restkravet ble opprettholdt på bakgrunn av at innbetaling av hovedkrav var gjort mer enn 10 dager etter at klager var tilsendt den etterspurte fakturakopien.

Klager sendte klage til Inkassoklagenemnda 26.01.12. Klager bestred kravet på inkassosalær samt renter.

Klagen ble oversendt innklagede til uttalelse. I sitt tilsvare til Inkassoklagenemnda redegjorde innklagede for saksbehandlingen. Det ble også opplyst at klager var tilbudt et minnelig oppgjør som ikke var akseptert. Det fremgikk av redegjørelsen at restkravet, kr 643, ble opprettholdt, og at saken var stilt i bero inntil den ble behandlet av Inkassoklagenemnda.

Da tvisten blant annet syntes å gjelde om kravet var korrekt varslet, ble innklagede også oppfordret til å redegjøre for hvordan opprinnelig krav ble varslet.

### **3. Partene anfører**

Klager anfører at han ikke hadde mottatt noe før han mottok en purring uten spesifisert beløp. Kravet ble betalt ti virkedager etter at han mottok spesifisert krav, og før krav med inkassoomkostninger var mottatt. Kravet på inkassokostnader og renter bestrides, og kr 193,38 kreves tilbakebetalt. Det anføres at det er provoserende og unødvendig å utføre kredittsjekk. Salærkravet er økt til kr1 296,86 mens saken har vært til behandling.

Innklagede anfører at faktura er sendt både pr post og til nettbank. Klager meldte flytting og adresseforandring 19.08.11, med opphørsdato 16.07.12. Det anføres videre at kravet ikke var betalt innen 10 dager etter at spesifisert faktura var mottatt, men først ble betalt etter at inkassoomkostninger var lagt til kravet og betalingsoppfordring var sendt. Det er vist til Ot.prp nr 2 1987/88 s 65. Det anføres at det ikke er beregnet kostnader for fakturakopiene. Kravet på tilbakebetaling avvises. Det er kun utført en rutinemessig kredittsjekk, for ved dette å ha grunnlag for en beslutning om hvordan saken videre skal behandles. Restkravet på inkassoomkostningene opprettholdes.

### **4. Inkassoklagenemndas syn på saken**

Saken ble behandlet i fulltallig nemndsmøte 26. november 2012 og vedtak ble fattet med følgende begrunnelse:

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20.02.03 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven.

Inkassoloven gjelder inndrivning av forfalte pengekrav. Etter inkassoloven § 17 første ledd plikter skyldneren å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivning etter standardsatser fastsatt i forskrifter med hjemmel i lovens § 19. Før utenrettslig inndrivning kan iverksettes, må fordringshaver eller inkassator, i samsvar med inkassoloven § 9, etter kravets forfall ha sendt skyldneren skriftlig varsel på papir om at inkasso vil bli satt i verk og i varslet ha gitt skyldneren en betalingsfrist på minst 14 dager som må ha løpt ut uten at beløpet er betalt.

Nemnda tar først stilling til om kravet er korrekt varslet, i det klager hevder han ikke har mottatt faktura. Innklagede har fremlagt fakturakopi sendt til klagers adresse. Av sakens dokumenter fremgår det at ny adresse ble meddelt fordringshaver 19.08.11, samme dag som fakturaen forfalt.

I forarbeidene til loven er det i Ot prp nr 2 (1987-88) på side 57 uttalelser om hvordan et inkassovarsel skal sendes. Det heter der blant annet:

Departementets forslag innebærer at skyldneren får risikoen for forsinkelser i postgangen og for at varslene i det hele kommer frem. (...) dette vil kun gjelde dersom varsel er avsendt på en betryggende måte, til en adresse hvor det er god grunn til å regne med å nå skyldneren. Hvis ikke fordringshaveren eller inkassatoren har holdepunkter for at skyldneren kan nås på annen adresse, må det normalt anses tilstrekkelig å sende varselet til den adressen som skyldneren har oppgitt til fordringshaveren. Er ingen adresse oppgitt må det normalt anses tilstrekkelig å sende varselet til den adressen som er registrert av folkeregisteret.

Inkassoklagenemnda bygger i sin praksis på disse uttalelsene og har lagt til grunn at tilsvarende må gjelde for faktura og andre brev og varsler i inkassosaken. Det legges til grunn at den fremlagte fakturakopien er tilstrekkelig til å sannsynliggjøre betryggende avsendelse, og fakturaen regnes derfor som mottatt av klager.

Nemnda tar deretter stilling til om klagers innbetaling skjedde tidsnok til at erstatningsplikten for de utenrettslige inkassoomkostningene ikke er oppstått.

Det følger av Ot prp nr. 2 (1987-88) at skjæringspunktet for når det påløper inkassokostnader, er etter utløpet av betalingsfristen i inkassovarslet og når inkassoselskapet har mottatt inkassooppdraget. Av

inkassoforskriftens § 2-3 fremgår det at dersom betalingsfristen i betalingsoppfordringen er oversittet med mer enn 28 dager, fordobles inkassosalæret.

Klager tok kontakt med innklagede fem dager etter at inkassovarselet var sendt og ba om å få kopi av fakturaen, idet han hevdet at han kun hadde mottatt en «purring» med uspesifisert beløp. Nemnda legger til grunn at den purringen det her er snakk om, er inkassovarselet som inneholdt en spesifisert oppstilling av kravet med tillegg av purregebyr.

Innklagede stanset videre pågang frem til fordringshaver oversendte kopi av spesifisert faktura. Dette til tross for at både faktura og inkassovarsel var å anse som mottatt. Da kravet ikke var betalt 14 dager etter at etterspurt spesifisering var sendt, ble saken overført til inkasso og betalingsoppfordring, tillagt inkassosalær etter lett sats, ble sendt klager. Klager betalte hovedkravet samme dag som betalingsoppfordringen ble sendt.

Nemnda legger til grunn at kravet er betalt etter at inkassoomkostningene påløp. At det har gått lang tid fra innsigelsen ble fremsatt til klager fikk svar, har etter nemndas syn ingen betydning da klager ikke betalte før 14 dager etter at etterspurt dokumentasjon var sendt. Det vises for øvrig til at Inkassoklagenemnda i sak 55-2005 uttalte at helligdager i julen ikke gir forlenget frist.

Når det gjelder den foretatte kredittvurdering, bemerkes at denne er i samsvar med gjeldende regelverk gitt av Datatilsynet. Resultatet av slike rutinemessige undersøkelser er med på å bestemme hvilke innfordringstiltak som bør iverksettes.

Nemnda er etter dette kommet til at ingen av de påberopte grunnlag kan føre frem, og klageren plikter da å betale inkassoomkostningene.

Vedtaket er enstemmig.

## **5 Vedtak**

Klager gis ikke medhold og plikter å betale inkassoomkostningene i saken.

Rune Jensen  
Leder Inkassoklagenemnda